

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ДИДАКТИКИ ВИЩОЇ ОСВІТИ НА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ПРОЦЕСИ МЕНЕДЖЕРІВ У МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Пляскіна А.І.¹, Якимчук Т.В.²

Херсонський національний технічний університет

E-mail: ¹plal333@ukr.net, ²t_yak@ukr.net

Традиційна дидактика в українській вищій освіті не спростовує важливості завдань, які виконує здобувач навколо набутих знань, але, на нашу думку, ґрунтується на помилковому припущенні, що озброєння здобувача науковими знаннями автоматично призводить до вдосконалення його інтелектуальної діяльності в майбутньому. Наявно, такий ефект є певним чином очевидним наслідком простого оволодіння теоретичними знаннями.

Вважаємо, що скоріше знання, набуті в даний час у вищій школі, допомагають взаємодіяти зі знаннями, здобутими раніше, в результаті чого вони або включаються в когнітивну структуру, вироблену в свідомості здобувачів, або залишаються поза нею. Важливий не стільки багатий обсяг знань про світ, скільки когнітивна структура, в межах якої він функціонує. Саме пізнавальні структури дають змогу здобувачеві активізувати набуті знання та використовувати їх у результаті конкретних інтелектуальних операцій як фахівець.

У навчально-виховному процесі вищої школи здобувач розширює свої компетенції, набуваючи підвищених компетенцій, розвиваються певні автоматизми. У цей момент у свідомості здобувачів виникають складні структури знань і вмінь, які раніше склалися з окремих дій. А це, в свою чергу, дає змогу опанувати оперативні стратегії обробки повідомлень для вирішення проблем

Українська вища школа ґрунтується на ключових концепціях. Перша ґрунтується на принципі поділу навчального змісту на предмети. Це призводить до тісної кореляцією між змістом наукових дисциплін і предметами, близькими за змістом. Також запроваджується проблема інтеграції знань у межах різних предметів, але викликає багато сумнівів, і одним із них є надмірно формальний підхід до змісту освіти та упущення ролі здобувачів у оволодінні ними. Третя, відома як концепція життєвих функцій, інакше відома як концепція сфери діяльності, відноситься до «спрангерівських форм життя». Її перевагою є новий елемент, який зводиться до відриву змісту освіти від мети. розуміння знань.

Четверта концепція – активізує навчання – ґрунтується на припущенні, що зміни особистості індивіда можливі лише тоді, коли він чи вона має активне відношення до зовнішнього оточення. Не вдаючись у тонкощі, пов'язані з згаданими концепціями відбору змісту освіти, слід констатувати, що вони також не відповідають усім вимогам сучасного навчального процесу, в якому здобувач є головним конструктором власних знань.

При побудові концепції щодо змісту вищої освіти не можна ігнорувати здобувача як суб'єкта цього процесу. Тому більшість навчальних закладів, у тому числі і Херсонський національний технічний університет, активно впроваджує ідею безперервного навчання, досягнення в галузі штучного інтелекту, збільшення обчислювальних можливостей комп'ютерів та розвиток мобільних технологій викликають сильну тенденцію розвитку персоналізованого електронного навчання. Ця тенденція впроваджує чітку взаємодію техніки з дидактикою. Це виражається у визначенні двох основних напрямів діяльності: педагогічної практики і кращої системної інженерії.

Одним із найважливіших питань є індивідуалізація освіти, а отже: адаптованість (комп'ютерних) освітніх систем до потреб здобувача. Найважливіші інновації стосуються, серед іншого, методів і шляхів навчання, діяльності викладача та діяльності здобувача, методики оцінювання. Акцент робиться також на розвитку креативності, особливо на дослідженні ефективності освітніх процесів та всіх їх складових (з точки зору методів, засобів та заходів).

У цій ситуації слід припустити, що здатність проектувати та будувати індивідуалізовані системи навчання, що дають змогу розпізнавати потреби здобувачів та пропонувати шлях освіти, адаптований до цих потреб, буде все більше цінуватися ІТ-фахівцями. Тому, в Херсонському національному технічному університеті, були запропоновані до впровадження предмети, які мають виховувати ці навички, а саме мультимедійні методики, системи дистанційної освіти та інтелектуальні мультимедійні навчальні системи.

Методи навчання за дисципліною обирає викладач, беручи до уваги програмні результати навчання та інтереси і побажання студентів, що можуть бути висловлені під час опитування, що проводяться серед студентів 2 рази на рік, з метою визначення можливостей корегування освітньої програми спеціальності або ж конкретної дисципліни. Відповідно до результатів аналізу опитування, стану розвитку чинників, що впливають на розвиток освітніх програм, та потреб ринку праці, викладачі обирають різні форми та системи навчання, сучасний інструментарій отримання знань.

Акцент в освітньому процесі зроблено на здобувача освіти, здатного критично мислити, самостійно формулювати власні цілі, потреби й інтереси та реалізовувати їх через індивідуальну траєкторію навчання, взаємодіючи з викладачами на засадах рівноправних партнерських стосунків відповідно досягнення ними професійної кваліфікації, що відповідає вимогам сучасного ринку праці.

Література

1. Голубнича Л. О. Дидактика вищої школи у XXI столітті. Science and Education a New Dimension. Pedagogy and Psychology, 2. П(13), Issue: 26, 2014 С. 22–25. URL:[https:// www.seanewdim.com](https://www.seanewdim.com)
3. Абдалова О. И., Исакова О. Ю. Использование технологий электронного обучения в учебном процессе. Дистанц. и виртуал. обучение. 2014. № 12. С. 50–55.
4. Стрельников В. Ю. Сучасні технології навчання у вищій школі : модуль. Посіб. для слухачів авторських курсів підвищення кваліфікації викладачів МПК ПУЕТ / В. Ю. Стрельников, І. Г. Брітченко. – Полтава : ПУЕТ, 2013. – 309 URL:<https://library.kr.ua/wp-content/elib/strelnikov/posibnyk-Strelnikov.pdf>
5. Азимов Э. Г. Массовые открытые онлайн-курсы в системе современного образования / Э. Г. Азимов // Дистанц. и виртуал. обучение. – 2014. – № 12. – С. 4–12.

МОДЕЛІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ПІД ЧАС ONLINE-НАВЧАННЯ

Краснікова С. О., Заборовська С. В., Ткаченко О. В.

Харківський національний медичний університет

E-mail: s_krasnikova@ukr.net, zaborovsv@gmail.com, olga_tkatschenko@ukr.net

Однією з важливіших задач online-навчання є здійснення результативного обміну інформацією між викладачем і учнем. Рівень знань в процесі навчання у вузі, головним чином, обумовлений результатом співпраці педагога та учня. Саме від цього в прямій залежності знаходяться ступінь підготовки майбутнього фахівця, його ефективна професійна діяльність, а також успішна професійна самореалізація викладача. Під час online-навчання величезну роль грає придбання нового досвіду педагогічного співробітництва між викладачем та студентом. Тому проблема підвищення якості взаємодії суб'єктів процесу навчання повинна вирішуватися по-новому.